

[Preben Lange]

veauet, tal, der baserer sig på de forholdsvist højt lønnede udsendtes lønninger og derfor er helt misvisende i forhold til den grønlandske økonomiske situation. Dette er et eksempel på den manipulation, der foregår for at holde Grønland i EF.

Et eksempel på de problemer, Grønland slås med, er, at landsstyret vil afskaffe fødestedskriteriet. Det har enkelte danske fagforeninger taget op, men endnu mangler meget, og det er vigtigt, at de danske fagforeninger og den samlede fagbevægelse forstår, at man ikke ud fra noget som helst arbejderhensyn kan fastholde de højere lønninger til de danske udsendte på bekostning af lave grønlandske lønninger til den hjemmehørende befolkning. Gør man det, fastholder man i virkeligheden en forskelsbehandling af grønlænderne, som i mange andre sammenhænge vil blive kaldt for racisme.

Fra siumuts og dermed fra Grønlands landsstyres side havde vi helst set, at valgets resultat var blevet en socialdemokratisk ledet regering med de radikale og socialistisk folkeparti. Det ville efter vor mening have givet stabilitet. Det har Danmark brug for, og det har Grønland brug for. Det blev ikke til et sådant regeringssamarbejde, men det blev da til en Anker Jørgensen-regering, og det er vi i hvert fald glade for.

Det er snart 3 år siden hjemmestyret indførtes, og i hele denne periode har vi haft et virkelig godt samarbejde med den socialdemokratiske regering, et samarbejde, vi håber og har tillid til fortsætter til gavn for det dansk-grønlandske rigsfællesskab.

I Grønland er den store forestående begivenhed naturligvis EF-afstemningen, og jeg vil gerne understrege, at vi er glade for, at regeringen Anker Jørgensen har holdt sit ord og ikke har forsøgt at gå ind og påvirke situationen ud over de tilkendegivelser, statsministeren tid efter anden er fremkommet med, om at regeringen helst ser, at Grønland forbliver i EF. Men at der ikke er sket nogen egentlig påvirkning, viser for os, at Anker Jørgensen er en statsminister, vi i Grønland kan stole på.

EF-afstemningen er ikke vendt mod rigsfællesskabet, det må ingen tro; den er udelukkende udtryk for, at Grønland må gøre, hvad vi kan for at løse vore problemer. Vi må sikres muligheden for at udvikle vort land.

EF er for Grønland en spændetroje. Det giver nogle kontanter her og nu, men det giver ikke Grønland en fremtid. Vi ønsker råderetten over vore farvande. De er vore marker og vores eksistensgrundlag. Vi vil ikke være EF-hav for vesttyske piratfiskere. EF-medlemskabet har bundet Grønland urimeligt til EF, og EF har initiativer på en række områder, som vil gribe yderligere ind i den grønlandske virkelighed. Man kan bare se, hvordan tilknytningen til EF og dermed afhængigheden af europæisk kultur har betydet, at en sentimental og fuldstændig overfladisk kampagne mod sælskind er blevet en trussel mod den eksimøiske kultur. Danske vil kunne forstå os, hvis man forestiller sig, at diverse moralister på samme måde vil gøre forsøg på at forhindre den danske baconeksport.

Den 23. februar afgør befolkningen i Grønland, hvad der skal ske med EF-medlemskabet, og bliver det det ønskede nej til EF, er det en beslutning, som sker på trods af en helt fantastisk ensidig og direkte løgnagtig kampagne dels fra tilhængerens side, dels fra EFs side. EF har altid påstået, at man ikke har interesser i Grønland, at det ikke er derfor, man gør så meget, som man siger man gør. Men et fortroligt og internt notat har afsløret, at EF har formuleret en helt utvetydig strategi over for Grønland, herunder forslag om, hvordan man kan påvirke den grønlandske vælger forud for den afstemning. Men også fra de grønlandske tilhængerens side har kampagnen været helt urimelig. De er gået så langt som til at true folk med, at de vil komme til at sulte. Fra siumut og vore samarbejdspartnere i anisa, den grønlandske EF-modstanderbevægelse, ser vi alt dette som en del af den politiske frigørelsesproces i Grønland, og den kan ikke standses. Der vil være modstand, og det er der. Men processen har sine rødder tilbage i 1970'erne med hjemmestyrekravet, og det lever i bedste velgående med et krav om, at fjernstyring fra København ikke bør afløses af fjernstyring fra Bruxelles. Vi ved, at vi kan klare os uden for EF, vi ved, at vi kan sikre den nuværende grønlandske levestandard, vi ved, at vi kan løse en række centrale problemer, og vi ved, at vi kun kan skabe en fremtid, hvis vi kommer ud af den spændetroje, som EF vil forsøge at holde os i. Vi ved, for at vende tilbage til mine indledende bemærk-